

Viktor pokračoval dál po schodech do dílny, měl v plánu vzít si něco účinnějšího než nožík, který držel v ruce. Jakmile sešel o patro níž, přestal se plížit a zamířil rovnou ke stolu, kde pracoval jen Alaric. Otevřel zakázanou skříňku a vyndal prvního útočného ježka, kterého spatřil. Byla to malá kulička plná děr, vyrobená na zakázku trpasličím kovářem. Dvnitř ježka se nalila směs a ježek se pak prudce hodil tak, aby se roztočil. Za letu z něj vyskočily malé jehličky a ty měly za úkol eliminovat hrozbu tím, že vypustí látku ukrytou uvnitř. Viktor sice nevěděl, co je obsahem tohoto ježka, ale tušil, že žádný z nich by neměl být smrtící. Opatrně s ním zahýbal, aby se přesvědčil, že uvnitř něco je. Nějaká kapalina tam byla.

Držel ježka v dlani opatrně, neměl rukavici a bál se, aby jehličky nevyskočily a nebodly ho. S touto zbraní házel pouze párkrát, ježky bylo těžké sehnat, protože ne každý trpasličí kovář je uměl vyrobit. Viktor trénoval pouze s napodobeninou. Doufal, že mu bodliny nepropíchnou ruku.

Pomalu se plížil nahoru po schodech, snažil se být co nejtišší, aby ho vetřelec v přízemí neslyšel. Vrzající dřevo pod nohama mu na klidu nepřidávalo. Když se dostal na vrchol schodiště, zahlédl postavu, jak dřepí u krbu a hrabe se v něm pohrabáčem. Do pokoje svítilo jen trochu měsíčního svitu, takže bylo těžké zjistit, kdo to je.

Viktor se rozhodl vplížit se do pokoje a s vetřelcem se vypořádat. Byl to muž v plášti, na hlavě měl kápi. Všiml si Viktora, rychle se postavil a pokusil se sáhnout do pláště. Pozdě, v tu chvíli už na něj letěl ježek. Na letící kuličce se objevily bodlinky a mírně zazářily, načež ježek zasáhl vetřelce do hrudníku. Při střetu vydal tříštivý zvuk, jak se některé bodliny vystřelily. Vetřelec ztuhl v nepřírozené poloze, jako by dostal křeč. Ve stejné poloze padl na zem a zůstal ležet.

Viktor opatrně přistoupil k bezvládné postavě, drže před sebou svůj nožík, a prohlížel si ji. Všechno se událo tak rychle, byl překvapený, že to šlo tak snadno. Vetřelec ležel na zemi bez známek života. Viktor se k němu sklonil a zkontroloval mu tep. Nic. Nic necítil. Rozhlédl se po pokoji, jestli tam není někdo další. Ještě několikrát zkontroloval životní funkce vetřelce. Najednou mu to došlo. Asi jsem ho zabil. V té hrůze si sedl na pohovku a chytil se za hlavu. Právě někomu vzal život. Vůbec nevěděl, co má dělat. Možná to byl zloděj, ale smrt si určitě nezasloužil. Co si jen počne? A co na to Alice nebo Alaric? Měl běžet pro stráže, a ne si hrát na hrdinu!

